

«Obrer soch y català;
los brassos ja cansats tinch,
y á tota feyna m' avinch
mentres pugui treballà;
tots mos afanys sens parà
donch, mentres ho valga Deu
posant mas forsas arréu,
sempre lluyto sens descans,
ab duricias á las mans
qu' es l' honra que te més preu.

Es vida de pler y pau
la vida del home honrat,
que dintre 'l taller tancat
del treball, sols és esclau;
lo seu goig jamay descau
cumplint sempre son deber,
demostrant com bon feyner
entre mitj de sa pobresa,
que no hi há major riquesa
que lo jornal del obrer.

A sers, fills del sant treball
avuy dech la meva vida,
qu' aghrit de plers sens mida
jo tinch en ells mon mirall;
la rella, aixada y 'l mall
me deixaren per senyera,
ab devoció verdadera
jo sostinch a' gran amor,
que mentres tinga jo cor
no 'm mouré de sa bandera.

Igual camí á tots mos fills
jo ensenyo de nit y dia,
que la millor alegria
és aparta'ls dels perills;
que sigan bons y sencills
és desitj de tot bon paré,
qu' aymant la patria y la mare
y treballant ab anhel,
tindrán la gloria del cel
que la llei de l' honra ampara.

Ab lo sou de mos afanys
á l' esposa y fills sostinch
y al sacrifici m' avinch
que pугan durme los anys;
content de mos pobres guany
visch entre mitj del vassall,
sens deixar la massa ó mall
qu' ab forsa mon brás empunya,
cridant:—;Visca Catalunya,
la familia y 'l treball!

† M. GARDÓ FERRER.

CRÓNICA

Lo dimars conforme ja diguerem tingué

lloch en lo local de la escola pública de noys,
una reunió de vehins á fi de procurar los me-
dis mes convenientes pera evitar la mendicitat
pública.

En la mateixa reunió s' acordá cridar de
nou á tots los vehins pera un' altre reunió que
tindrà lloch avuy á las onze del matí en lo ma-
teix local, á fi de acabar de resoldre dit as-
sumpto.

La poesia que avuy insertém nos l' ha dei-
xada un entussiasta del malaguanyat corista,
qui la guarda autógrafa y tal volta inédita.

Aixís creu LA VEU DEL VALLÈS pagar tri-
but á sa memcra puig que tot just fá un any
que tinguerm la satisfacció de tenirlo entre
nosaltres, quant la mort crudel l' ha separat
d' aquest mon, deixant una vida plena d' hon-
radesa digne de imitar.

Lo poesia original d' ell lo retrata per en-
ter als ulls dels que no 'l conegueren. (D. E. P.)

Moltas son las personas de fora de la vila
que no reben lo periódich, lo que posém en
coneixement del Sr. Director de Correus, puig
la culpa no es nostra.

¿Serém atesos? Es lo prech número dos.

La festa que cada any la Germanat de
Sant Sebastiá d' aquesta vila dedica en honor
del seu patró, s' ha vist en lo present molt ani-
mada.

Segons s' ens ha dit, demá dilluns se co-
mensará á arreglar lo tros del carrer del Mitj-
día, comprés entre lo carrer del Padró y Nou,
anomenat vulgarment pujada de ca 'n Marto-
rell.

S' ha inaugurat en nostre Universitat, una
série de conferencias sobre la *Literatura Cata-
lana*, á cárrech del Doctor D. Antoni Rubió y
Lluch, catedrático de la Facultat de Filosofia
y Lletres de la mateixa.

La concurrencia que hi assisteix es nume-
rosa, lo que prova que no será envá l' esfors